

การจัดการขยะภายในมหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์
SOLID WASTE MANAGEMENT IN VALAYA ALONGKORN RAJABHAT UNIVERSITY

นิสา พักตร์วิไล

หลักสูตรวิทยาศาสตรบัณฑิตสิ่งแวดล้อม คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

การจัดการขยะภายในมหาวิทยาลัยเป็นเรื่องสำคัญที่ควรเร่งให้มีการดำเนินการ ซึ่งในวิจัยนี้ได้ทำการศึกษาข้อมูลต่างๆที่จะนำมาเป็นข้อมูลในการวางแผนการจัดการ สำหรับคุณลักษณะทางกายภาพของขยะส่วนใหญ่คือเศษอาหาร พลาสติก หลอด และโฟม ทั้งหมดทั้งรวมกันไม่มีการแยกขยะก่อนทิ้ง ขนาดของขยะมีขนาดใหญ่และความหนาแน่นมาก คุณลักษณะทางเคมี ปริมาณความชื้นทั้งหมดสูงกว่าร้อยละ 50 และปริมาณแฉะทั้งหมดอยู่ที่ร้อยละ 43.5-44.9 ซึ่งไม่เหมาะที่จะนำมาเผาเพราะจะทำให้สิ้นเปลืองเชื้อเพลิงและเวลา ความชื้นที่เหมาะสมสำหรับการกำจัดโดยการเผาอยู่ที่ร้อยละ 30 สำหรับแฉะก็ต้องหาวิธีการกำจัดต่อไป

นอกจากนี้ได้ทำการศึกษาความคิดเห็นและพฤติกรรมด้านการจัดการและการแยกขยะ โดยกลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษาหอพักหญิง จำนวน 234 คน เห็นว่ามหาวิทยาลัยยังมีปัญหาเกี่ยวกับการจัดการขยะโดยเฉพาะเศษอาหารและพลาสติก จำนวนถึงขยะยังเพียงพอและที่ตั้งเหมาะสมอยู่ ด้านพฤติกรรมนักศึกษาส่วนใหญ่ยังไม่มีการแยกขยะเพราะต้องใช้ถุงสำหรับรวบรวมขยะ สถานที่พักไม่อำนวย รวมทั้งความยุ่งยากหากทำคนเดียว แนวทางการแก้ปัญหาที่นักศึกษาเห็นว่าดีที่สุดคือการมีธนาคารขยะและมีถังแยกขยะที่เพียงพอ ที่สำคัญคือมีป้ายกำกับประเภทของขยะที่ชัดเจน พฤติกรรมการลดขยะของนักศึกษาที่สามารถคือการนำมาใช้ประโยชน์ขายหรือนำมาใช้ใหม่ และหลีกเลี่ยงการใช้ถุงพลาสติกกล่องโฟม โดยใช้ถุงผ้าตะกร้า กล่องข้าว ปิ่นโต กระบอกน้ำแทน

ความรู้และทัศนคติเกี่ยวกับการจัดการขยะของนักศึกษา นักศึกษารู้ความหมายของขยะและการคัดแยกขยะ ประเภทของขยะที่สามารถนำกลับมาใช้ประโยชน์ใหม่ได้ รวมถึงผลกระทบจากขยะว่าทำให้แหล่งน้ำเน่าเสียและเป็นแหล่งเพาะพันธุ์เชื้อและการเผาขยะในอุณหภูมิต่ำจะก่อให้เกิดมลพิษทางอากาศ แต่ไม่เข้าใจว่าถึงขยะทั่วไปว่าเป็นถึงที่ใช้ทิ้งขยะทุกอย่างโดยไม่ต้องแยก จำเป็นต้องทำความเข้าใจเพิ่มเติมเรื่องประเภทของถังแยกขยะ ทัศนคติของนักศึกษาเห็นด้วยว่าการแก้ปัญหาขยะเป็นหน้าที่ของทุกหน่วยงานไม่ใช่เฉพาะที่รับผิดชอบและการคัดแยกขยะเป็นหน้าที่ของทุกคน และกิจกรรมที่อยากให้มีคือมีการคัดแยกขยะไว้ขายอย่างสม่ำเสมอและการนำขยะเศษอาหารมาทำปุ๋ย ผลการศึกษาการนำขยะเศษอาหารและเศษผลไม้มาผลิตปุ๋ยหมักชีวภาพและปุ๋ยน้ำชีวภาพ พบว่าสามารถนำมาใช้หมักทำปุ๋ยได้ หากนำเศษอาหารมาผลิตเป็นปุ๋ยน้ำชีวภาพจะให้ไนโตรเจนสูงมากเหมาะที่จะนำมาใช้ในการปลูกพืชผักสวนครัว แต่หากนำมาใช้ประโยชน์กับพืชอื่นจำเป็นต้องมีการลดความเข้มข้น และฟอสฟอรัสมีค่าสูงมากจากการนำเศษผลไม้มาหมักในรูปของปุ๋ยน้ำชีวภาพ